

Jsme rodina z Ukrajiny z města Charkov. Žili jsme nádherný šťastný život, chodili po našem krásném městě s příbuznými a přáteli, chodili do práce, radovali se z úspěchů našich dětí, plánovali, opravovali, cestovali.

..... Ale 24.02.2022 ve 4:30 byl náš život rozdělen na předtím a potom, probudili jsme se z výbuchů a zvuku sirén, nikdy nezapomenu na oči svých dětí, když jsem je probudila se slovy, že je potřeba rychle se obléknout, protože začala válka. V těch očích bylo tolik hrůzy a strachu...

V tento den jsme se báli opustit naše město, protože první den jsme bombardovali celou Ukrajinu a nebylo jasné, kde to bude bezpečnější. Proto jsme se rozhodli vybavit protiletectký kryt v sousedním domě. Dalších sedm dní jsme strávili ve sklepech. Během těchto sedmi dnů jsme zapomněli, jaké to je spát v posteli, nikdy jsem si nemyslela, že je to možné. Slyšeli jsme nad námi létat letadla, někde poblíž vybuchující granáty a na obzoru v noci viděli záři hořících domů od vybuchujících bomb.

Odcházet bylo děsivé, protože se dalo dostat pod palbu, ale poté, co 200 metrů od nás spadla letecká bomba, jsme druhý den ráno odešli, snažila jsem se dětem nedávat najevo svůj strach, ale z očí se mi koulely slzy jejich vlastní. Strach byl takový, že jsem ho cítila každým centimetrem své kůže.

Následujících šest dní jsme strávili na cestě v autě s krátkými přestávkami na spaní.

Když jsme přijeli do České republiky, město Brno bylo prvním velkým městem, na které jsme cestou narazili.

Z Brna nás poslali do Znojma, nevěděli jsme nic o tom, co nás v tomto městě čeká a jaké lidi tam potkáme, věděli jsme jediné a jediné, co jsme chtěli, bylo, abychom mohli konečně přespát do postele a osprchovat se. Takové jednoduché lidské radosti, na které jsme zapomněli.

Ve městě Znojme jsme se usadili na Dukle, toto místo bude v mé paměti a v paměti mých dětí celý život, protože je štěstí spát v tichu na čisté posteli, tato první noc byla nejšťastnější v mém životě. Protože jsme měli pocit, že nic neohrožuje naše životy.

V tomto centru jsme potkali neuvěřitelné lidi s velkým srdcem a čistou laskavou duší.

Neexistují slova, která by popsala míru mé vděčnosti lidem, kteří nám pomohli, tady ve vašem krásném městečku, vrátit se k životu a cítit se naživu.

Silva, Eva, Pavel, Světlana...stali jste se anděly pro naši rodinu, kteří nás vrátili zpět do života.

Děkujeme za skvělou organizaci všeho, co jste udělali pro to, abyste do Znojma přijížděli lidé, kteří se bojí bez věcí a peněz. Dukla má vše, co potřebujeme. Vše je promyšleno do nejmenších detailů. Děkujeme všem obyvatelům města Znojma, kteří Ukrajince podporují. Kéž Bůh vždy chrání vás a vaše rodiny před jakýmkoli smutkem.

Vira, Oleksander, Andrej, Ksenia, Ludmila a Grigorii

<https://www.facebook.com/103006121249974/posts/555585512658697/?d=n>